

egentligt først fremsat med fuldkommen Bestemt-
hed i nærværende Finantslov. Jeg skal ikke
videre indlade mig paa det Realitetsspørgs-
maal, som staaer i Forbindelse med den Be-
mærkning, hvortil den ærede Minister referer-
ede sig; thi det henhører maaskee ikke under
den formelle Side af Sagen. Naar Udvalgets
Forslag om en Ompostering her følges, saa er
det ikke Andet end en Bibeholdelse af, hvad
der er gaaet igennem Finantsloven, saalænge
Rigsdagen har udøvet sin finantsielle Indfly-
delse; thi allerede i det første Finantslovfor-
slag, som blev forelagt Rigsdagen for Aaret
1850—51, vil den ærede Minister finde, som
Tillbud til Geistligheden, Kirkes og Almuesko-
levæsenet opført de fast staaende Bispegager;
fra den Tid hidrører det Hele, saaledes som
det endnu er bibeholdt, og Indtægterne af Bi-
spetlenderne have bestandig haft en anden
Plads end i Cultusministeriets Budget, de
have oprindelig været henførte under Domai-
neindtægterne og ere førte Staten til Indtægt
paa Indtægtsiden af Budgettet; det har al-
drig været vedtaget af Rigsdagen, at de skulle
opføres som et særskilt under Cultusministeriet
fortørende Fond — omtrent paa samme Maade
som Universitetets Fonds — med den Bestem-
melse deraf, at afholde de Udgifter, der ved-
kom Geistligheden.

Formanden: Forinden vi gaae videre
i denne Discussion, maatte jeg dog endnu
engang bringe i Erindring, at det kun er det
formelle Spørgsmaal, som for Tiden er
under Forhandling. Spørgsmaalet om, hvem
Overskuddet skal tilhøre, enten Staten eller
Kirken, er en Realitetspag, som ikke foreligger
i dette Dieblik. Rigsdagsmanden for Maribo
Amts 1ste Valgfreds har Ordet.

Lindberg: Forsaavidt jeg har forstaaet
de Forhandlinger, som her have fundet Sted,
gjælder det om, hvorvidt det Overskud, som de
inddragne Bispetiender ville give, skal optages
under Domainindtægterne eller under Cultus-
ministeriets Indtægter. Dersom det er Menin-
gen deraf, maa jeg paa det Bestemteste pro-
testere imod, at de blive inddragne under Do-
mainerne; thi saaledes som Forholdene for
Dieblirket stille sig, har der detmindste været

Ellehelighed i Thinget til at erklære Domai-
neindtægterne for at være den Fælles Ind-
tægt, og det vilde dog være altfor galt, om
vi skulde gaae hen og tage Overskuddet af
Bispetlenderne og lægge dem hen under Fælles-
indtægterne, og altsaa igjen forære Høfsterne
23 pCt. deraf. Er det altsaa Meningen, troer
jeg ogsaa, at det er aldeles nødvendigt, at
dette Overskud bliver under Cultusministeriet
eller allensals, dersom man ikke vil det, at de
baa paa anden Maade maatte blive opførte
som Danmarks Riges særlige Indtægter.

Ordføreren: Hvad den ærede sidste
Taler ansøgte, berøer paa en Misforstaaelse.
Naar Bispetlenderne have været opførte under
Domainerne, have de været førte inden for
Linen, fordi Inddragelsen laae under Domai-
nebestyrelsen, men de ere ikke førte til Indtægt
der; selve Indtægten er derimod opført som
Kongeriget's særlige Indtægt.

Formanden: De Forslag, som Udvalget
har stillet med Hensyn til denne Ompostering,
findes paa Vædringslisten under Nr. 2 og
Nr. 16. Nr. 16 gaaer ud paa, at Overskud
af de under det Offentliges Administration ind-
dragne Bispetiender o. s. v. skal udgaae, for
senere at ansøres andetsteds i Finantsloven, og
at i Dereensstemmelse dermed Lit. B. under
„Tillbud til kirkelige Diemed“ opføres som første
Post:

a) Biskoppernes Lønning:

1) Biskopperne over Sjællands, Fyens,
Lolland-Falsters, Aalborg, Viborg og
Ribe Stifter.

2) Biskopperne over Als og Vro.

De følgende Bogstaver rettes i Dereens-
stemmelse hermed.

Derefter fredeles til Afstemning, hvorved
ovenstaaende Forslag vedtoges med 81 Stemmer imod 2.

Formanden: De Summer, der skulle
indsøres ved denne Post, kunne naturligvis